

Samen met haar burens bedacht Kirsten, bewoner van de Vogelwijk, verschillende ideeën om de buurt prettiger en duurzamer te maken.

Zeven jaar woont Kirsten samen met haar man in de Vogelwijk, in een doodlopende straat. Inmiddels heeft het stel twee kinderen gekregen. “Het is een heerlijk rustige straat waar onze kinderen buiten kunnen spelen.” In de afgelopen jaren zijn meer jonge gezinnen de buurt ingekomen. “Wij waren destijds op zoek naar een plek in de buurt van Rotterdam omdat mijn man daar werkte. We zien de wijk steeds meer verjongen.”

Groen behouden

Kirsten wil het goede aan de straat graag behouden. Zo hoopt ze dat de straat doodlopend blijft en er meer drempels komen voor inrijdend autoverkeer en zou ze de invulling van het groen iets anders willen hebben. “In sommige wijken zie je dat steeds meer groen verdwijnt voor parkeerplaatsen. Hoewel ook daar steeds meer behoefte aan is omdat jongeren ook hun eigen auto kwijt moeten, vinden we het wel belangrijk dat na de vernieuwing van de riolering net zoveel groen overblijft als nu. Alleen zou het goed zijn als het groen dier- en kindvriendelijk wordt. Er zitten nu stekels en soms besjes aan struiken waarvan onduidelijk is of ze giftig zijn of niet.”

Moestuin voor jong en oud

De bewoners van de Watersnip zien ook mogelijkheden de openbare ruimte voor een deel anders te gebruiken. “Op de hoek is een pleintje aan het water dat van de straat gescheiden is door hoge struiken. Wij zouden daar meer een plek van willen maken door daar een buurtmoestuin aan te leggen waar zowel jonge als oudere buurtbewoners terecht kunnen. Oudere bewoners zien we niet heel veel op straat, zo'n plek kan voor hen ook leuk zijn om naartoe te gaan.” Daar zou ook een vissteiger kunnen komen waar bewoners kunnen vissen en ook gemakkelijk het ijs op kunnen stappen als het weer eens goed vriest. Met kleine ingrepen in de openbare ruimte zouden Kirsten en haar burens de sociale duurzaamheid in de woonomgeving willen versterken. Als de gemeente openstaat voor een buurtmoestuin, dan is het wel van belang dat goede afspraken met de gemeente gemaakt kunnen worden over verantwoordelijkheden en kosten.

Lantaarnpalen op zonnecellen

Dat de riolering in de Vogelwijk vernieuwd moet worden, ziet Kirsten als een kans. “Als de straat nu toch open moet, dan zien wij graag dat er een mogelijkheid komt om regenwater per woning op te vangen om dat te gebruiken voor de wc of de tuin.” Maar dat is niet het enige. “Op een gegeven moment zullen we toch allemaal meer elektrisch gaan rijden. Nu de infrastructuur daarvoor aanleggen onder de grond zou een mooie stap zijn.” Bovendien denken Kirsten en haar straatgenoten dat het verstandig is om de lantaarnpalen uit te rusten met zonnepanelen zodat die zoveel mogelijk kunnen branden met de duurzame energie die overdag wordt opgewekt. Voor de woningen zelf zou het volgens Kirsten goed zijn als die zonnepanelen krijgen, de woningen gasloos worden, beter geïsoleerd kunnen worden en gebruik kunnen maken van warmte-koude uit de grond. De daken van de schuren zouden met een sedumdak voor opvang van regenwater en verkoeling in de zomer kunnen zorgen.

Vragen

De bewoners van de Watersnip vragen zich nog wel af of een bedrag van driehonderdduizend euro voor de hele wijk een bedrag is waarmee verduurzaming echt tot stand kan komen. “Bewoners zullen misschien ook bij moeten dragen, maar niet iedereen kan of wil zomaar veel geld investeren. Voor ons geldt bijvoorbeeld dat wij best willen verduurzamen, want wij willen hier nog wel even blijven wonen, maar misschien niet tien jaar, de periode waarin we de panelen terug zouden moeten verdienen.”